

İnce Belli ay Bardakları

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 13 Ocak 2022

Mazgallara sığmayan,
Dün geceki yağmur.
Yollar boyu akıp giderken
Adeta denizi kiskandırıyor.
Aç billaç dolaşan ıslak kediler
Arabaların tekerine koşan köpeklerden tırsıp,
Bir parça ekmekten medet umarcasına,
Kuşkulu ve ürkek.

Damlaların süzöldüğü camın ardında eski bir adam,
Saçları beyaz mı beyaz.
İçinde halen tükenmeyen sevgi
Ve yaşanmışlıklar.
Hafif fırça darbeleriyle,
Anılardan bir resim çizerken canhıraş
Omzuna dokunan el koparıyor düşüncelerinden.

Yedi tepeli şehirleri düşünüyor
Trafik karmaşasını
Kirli havayı.
Bağırın, küfreden insanları,
Çarşıları,
Metro çığıllıklarını
Vesaire.

Söküğünü bile dikecek kimse bulamazken,
Başına konan talih kuşu.
Canı gibi sevdiği karısı.
İğne deliğinden geçiriyor ipliği onun için,
Yağmur yağmış ne tasa,
Buz dağının ortasında;
Sıcacık bir yuva.

Yadırganır mı hiç,
Seni seviyorum demek.

Sevgi, sevmek eğer emekse,
Nasıl kutsal olmaz ki?
Rüzgarın sesini dinliyor,
Hava yine yağmura gebe.
Gözleri ağlamaklı.

"Nur inmiş nazına
Asude gülüşlerin kadınının"
Yaz güneşinde titreten
Kışın ısıtan güzellik
Mucizeye inanır mısınız?
Ben inanmıyorum artık
Sarhoşluğu yaman bu sevdanın
Uyuşuyorum giderek"

Sevdalı gecelerde Yıldızlardan taç yapıyorum saçlarına
Melekler raks ediyor bizimle
Kurduğumuz yeni dünyada
Gülen gözlerine baktıkça
"Hele dur bakalım Azrail
Yeri ısıttı ama daha göğü ısıtamadı sevdam
Hele bir durda Güneşi kıskandırayım"Diyorum.

"Hele bir gökyüzünü de yakayım
Var gel o zaman al canımı
Merak etme o da olur alınma yazılmışsa ölüm
Her fani gibi bende öleceğim.
Yağmur ısmarladım bu gece
Söz verdi bulutlar yağacak
Ve gökyüzü yanacak." Biliyorum.

Bir duman yükseliyor şimdi
Vapur dumanı gibi,
Şekil şekil bulutlar.
Sessizlik.
Adeta uyuyor bu küçük belde,
Adeta uykuda Güzelçamlı.
Kuşlar bile yok.

Hava boşluğuna asılı güller,
Çamlar mahçup bir şekilde yazı bekliyor.
Yaşamalı sonuna kadar,
Görmeli bu yazı da,
Tabi ki önce baharı,
Ya da ne bileyim nice baharları görmeli.
El ele, birlikte.

Yarım kalan bir saadet, saadet sayılır mı?
Cellatların kurduğu darağaçlarında solanlara sormalı.
Hiçbiri bir aşk romanının kahramanı olamayanlara.
Ya da bir kaç gün ömrü olan kelebeđe.
Tutulan Güneşe,
Ay'a sormalı.
Sormalı saadet sayılır mı?

Dudak bükmemeli hayata.
Ne oldum dememeli insan.
Hiç ölmeyecek gibi, her an ölecek gibi yaşamalı.
Her sonbahar bir sürü yaprak düşer,
Bilmez mi insan olan hiç bunu.
Her sonbahar bir yaprak düşer
Ve hep yenisi gelir yerine ağaç ölmedikçe.

Hüzünlü bir çocuk gibi akşam.
Ailece toplansak iki kişiyiz
Toplanınca gözlerimizde pırıltı.
Bir bayram sofrası gibi süslü soframız.
Ardından
İnce belli çay bardakları
Ve şekersiz demli çay.

Gece yanığı yürek,
Can kırığı şiirlerde ki gibi.
Sevgi limanında denizi kucaklayarak,
Dördüncü mevsimi arayan
Üç mevsim şarkısının ritmi bozuk kalp atışları.
İyice demlendi akşam.
Umut hep var.

Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret)

12 Ocak 2022 Saat 20.15

Güzeçamlı/Kuşadası